

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny i Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Eurogrupy z dnia 25 marca 2013, która stała się ostateczna na podstawie decyzji prezesa banku centralnego Cypru jako przedstawiciela europejskiego systemu banków centralnych Europejskiego Banku Centralnego z dnia 29 marca 2013 r. KDP (kanonistiki diokitiki praxi, akt wykonawczy) 104/2013, w której postanowiono o „sprzedaży określonych produktów” Cyprus Popular Bank Public Co Ltd i która stanowi w istocie wspólną decyzję Europejskiego Banku Centralnego i Komisji Europejskiej;
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie że wspomniana wyżej decyzja stanowi w istocie decyzję Europejskiego Banku Centralnego lub decyzję wydaną wspólnie z Komisją Europejską niezależnie od jej formy;
- obciążenie Europejskiego Banku Centralnego lub Komisji Europejskiej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja jest nieważna, ponieważ wykracza poza uprawnienia przyznane przez Traktat o Unii Europejskiej Europejskiemu Bankowi Centralnemu oraz Komisji Europejskiej w związku z czym te dwa organy wydały ją z przekroczeniem swych uprawnień.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja narusza prawo własności zagwarantowane w art. 1 protokołu 1 europejskiej Konwencji praw człowieka i przez art. 14 europejskiej Konwencji praw człowieka potwierdzone przez Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja jest oczywiście bezzasadna i pozbawiona podstawy prawnej oraz sprzeczna z zasadą proporcjonalności.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest ponadto sprzeczna z ogólnie przyjętymi zasadami prawnymi wynikającymi z prawa Unii Europejskiej oraz z zasadą wedle której nikt nie może powoływać się na własne uchyczenie aby czerpać z niego korzyść lub zalegalizować niesłuszne lub bezprawne zachowanie.

**Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2013 r. —
Chatziioannou przeciwko Komisji i Europejskiemu
Bankowi Centralnemu**

(Sprawa T-330/13)

(2013/C 252/57)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Lella Chatziioannou (Nikozja, Cypr) (przedstawiciele: adwokaci E. Efstathiou, K. Efstathiou i K. Liasidou)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny i Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Eurogrupy z dnia 25 marca 2013, która stała się ostateczna na podstawie decyzji prezesa banku centralnego Cypru jako przedstawiciela europejskiego systemu banków centralnych Europejskiego Banku Centralnego z dnia 29 marca 2013 r. KDP (kanonistiki diokitiki praxi, akt wykonawczy) 104/2013, w której postanowiono o „sprzedaży określonych produktów” Cyprus Popular Bank Public Co Ltd i która stanowi w istocie wspólną decyzję Europejskiego Banku Centralnego i Komisji Europejskiej;
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie że wspomniana wyżej decyzja stanowi w istocie decyzję Europejskiego Banku Centralnego lub decyzję wydaną wspólnie z Komisją Europejską niezależnie od jej formy;
- obciążenie Europejskiego Banku Centralnego lub Komisji Europejskiej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja jest nieważna, ponieważ wykracza poza uprawnienia przyznane przez Traktat o Unii Europejskiej Europejskiemu Bankowi Centralnemu oraz Komisji Europejskiej w związku z czym te dwa organy wydały ją z przekroczeniem swych uprawnień.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja narusza prawo własności zagwarantowane w art. 1 protokołu 1 europejskiej Konwencji praw człowieka i przez art. 14 europejskiej Konwencji praw człowieka potwierdzone przez Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja jest oczywiście bezzasadna i pozbawiona podstawy prawnej oraz sprzeczna z zasadą proporcjonalności.

4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest ponadto sprzeczna z ogólnie przyjętymi zasadami prawnymi wynikającymi z prawa Unii Europejskiej oraz z zasadą wedle której nikt nie może powoływać się na własne uchynienie aby czerpać z niego korzyść lub zalegalizować niesłuszne lub bezprawne zachowanie.

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2013 r. — Nikolaou przeciwko Komisji i Europejskiemu Bankowi Centralnemu

(Sprawa T-331/13)

(2013/C 252/58)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Marinos Nikolaou (Nikozja, Cypr) (przedstawiciele: adwokaci E. Efstathiou, K. Efstathiou i K. Liasidou),

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny i Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Eurogrupy z dnia 25 marca 2013, która stała się ostateczna na podstawie decyzji prezesa banku centralnego Cypru jako przedstawiciela europejskiego systemu banków centralnych Europejskiego Banku Centralnego z dnia 29 marca 2013 r. KDP (kanonistiki diokitiki praxi, akt wykonawczy) 104/2013, w której postanowiono o „sprzedaży określonych produktów” Cyprus Popular Bank Public Co Ltd i która stanowi w istocie wspólną decyzję Europejskiego Banku Centralnego i Komisji Europejskiej;
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie że wspomniana wyżej decyzja stanowi w istocie decyzję Europejskiego Banku Centralnego lub decyzję wydaną wspólnie z Komisją Europejską niezależnie od jej formy;
- obciążenie Europejskiego Banku Centralnego lub Komisji Europejskiej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja jest nieważna, ponieważ wykracza poza uprawnienia przyznane przez Traktat o Unii Europejskiej Europejskiemu Bankowi Centralnemu oraz Komisji Europejskiej w związku z czym te dwa organy wydały ją z przekroczeniem swych uprawnień.

2) Zarzut drugi dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja narusza prawo własności zagwarantowane w art. 1 protokołu 1 europejskiej Konwencji praw człowieka i przez art. 14 europejskiej Konwencji praw człowieka potwierdzone przez Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej.

3) Zarzut trzeci dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja jest oczywiście bezzasadna i pozbawiona podstawy prawnej oraz sprzeczna z zasadą proporcjonalności.

4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest ponadto sprzeczna z ogólnie przyjętymi zasadami prawnymi wynikającymi z prawa Unii Europejskiej oraz z zasadą wedle której nikt nie może powoływać się na własne uchynienie aby czerpać z niego korzyść lub zalegalizować niesłuszne lub bezprawne zachowanie.

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2013 r. — Christodoulou i Stavrinou przeciwko Komisji i Europejskiemu Bankowi Centralnemu

(Sprawa T-332/13)

(2013/C 252/59)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Chrysanthi Christodoulou (Pafos, Cypr) i Maria Stavrinou (Larnaka, Cypr) (przedstawiciele: adwokaci E. Efstathiou, K. Efstathiou i K. Liasidou),

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny i Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Eurogrupy z dnia 25 marca 2013, która stała się ostateczna na podstawie decyzji prezesa banku centralnego Cypru jako przedstawiciela europejskiego systemu banków centralnych Europejskiego Banku Centralnego z dnia 29 marca 2013 r. KDP (kanonistiki diokitiki praxi, akt wykonawczy) 104/2013, w której postanowiono o „sprzedaży określonych produktów” Cyprus Popular Bank Public Co Ltd i która stanowi w istocie wspólną decyzję Europejskiego Banku Centralnego i Komisji Europejskiej;
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie że wspomniana wyżej decyzja stanowi w istocie decyzję Europejskiego Banku Centralnego lub decyzję wydaną wspólnie z Komisją Europejską niezależnie od jej formy;
- obciążenie Europejskiego Banku Centralnego lub Komisji Europejskiej kosztami niniejszego postępowania.